

та Глаголіта, (Vendobonae 1836.) а за Острем.
 Ев. твѣрдѣ кѣно чюхмы. Нѣж Глаголітж по-
 казѣхмы г. Никѣловѣ въ Бѣкѣрѣшѣ ѡше въ 1843
 л. ѡ го настанюваѣхмы да са подобые нѣшо за
 Аритметикѣтѣ ин ѡтѣ правнаата ѡ, а то ѡзѣзе
 до сѣшѣ наѡпѣкѣ, затѣвѣ нѣма какѣѡ да са стѡри:
 „ си ла БѡГѢ не мѡли“. За Грамматическы-
 тѣ дѣмы разѣднѣхмы да сѣ чѣсто Бѣлагарски, за
 да ги разѣмѣватѣ докрѣ дѣцѣата: нима ѡкѡ нѣ-
 маше чѡвѣкѣ Словѣнскѣ Грамматикѣ, не щѣше ли
 да ги наредѣ Бѣлагарски? Стѣвицѣтѣ не ѡтѣдѣаѣх-
 мы ѡтѣ ѡмето, зашѡ ѣ ѡ въ пѡвѣчетѡ Слов. кнѣ-
 гѣ не ѡтѣдѣаена, ѡше ѡ крайнѣатѣ мѡлѣкѣ ѣрь про-
 мѣиѣнѣх на мѣстѣ на е: въ дѣнѣтѣ, ѣв ѣхѣиѣ тѣ
 ѡмѣрѣ. — За ѡмалѣтеанѣтѣ сѣщѣствѣ. [ѡмена
 ѡстѣвиѣхмы за дрѣгѣ пѣть да говѡримѣ пѡвѣче. —
 Словѣнскы падѣжы не гѣдѣхмы, за да са подобниѣх
 ѡ сѣсѣ Слов. Словѣницѣ, — Мѣстоимѣ сѣ писѣх-
 мы сѣ, по ѡзговѡрѣтѣ на нарѡдѣтѣ въ цѣлѣж
 Бѣлагарѣж; зашѡ ѡкѡ пише чѡвѣкѣ нѣго сѣ, не
 трѣбѣва да пише ѡ: ѡдѣнѣх, ѡмѣзѣкѣ, ѡзѣх
 ѡ др. к. т? — Стѣвицѣ ж тѣ не ѡпотрѣбѣнѣхмы,
 а сѣмо тѣ, спорѣдѣ г. Копит. Глаголітѣ, на коѣ-
 то ѡзѣкѣтѣ ѣ пѡ блѣзо до ѣгѣшнѣатѣ ин ѡтѣ
 Остр. то Ев. — За дѣмѣ Грамматикѣ а
 сторѣни сѣ пѡ докрѣ да са нарѣчѣ Словѣницѣ, че ѡ-